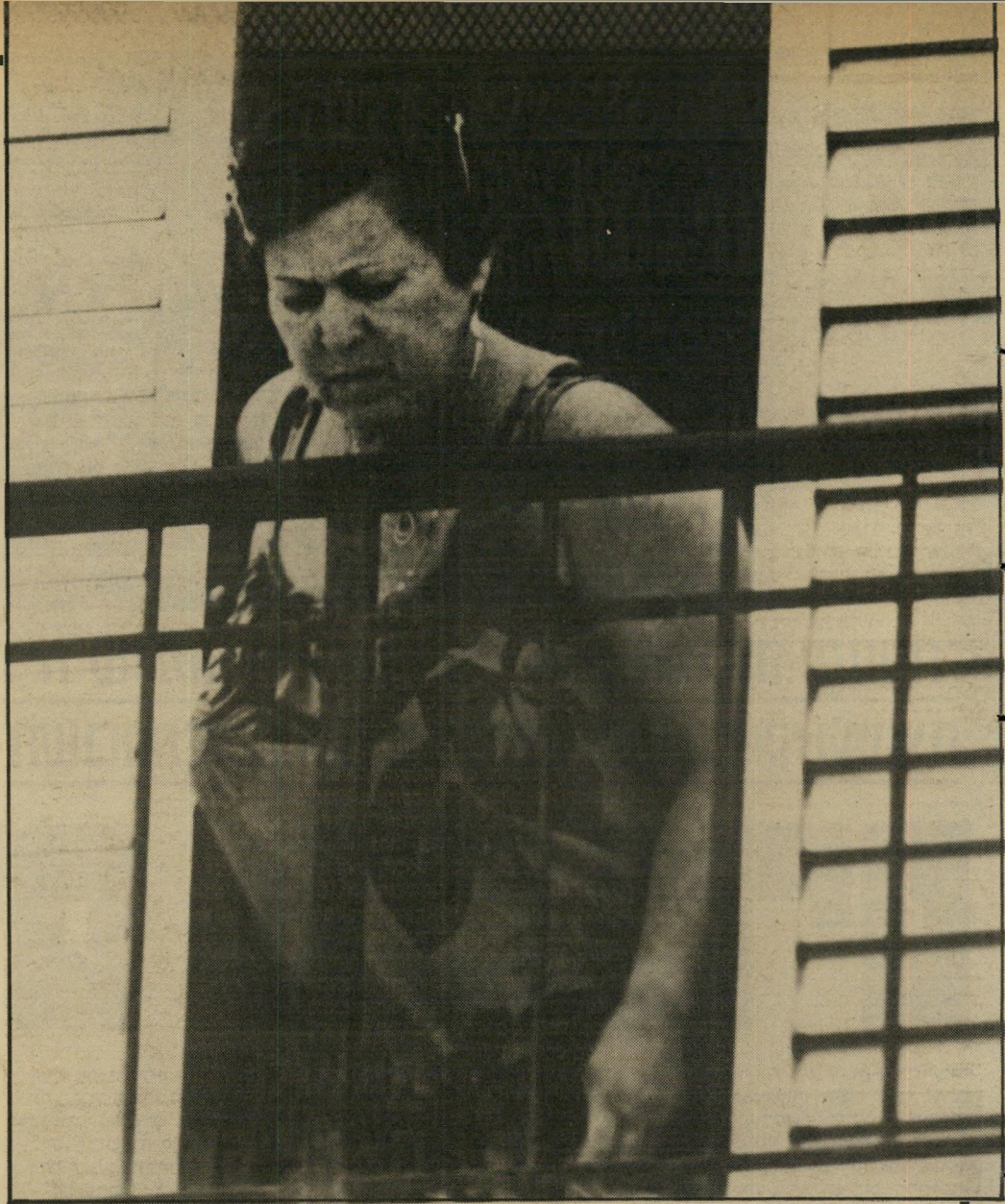

מה קורה כאשר גבר מתעורר בבוקר ונוכח לדעת כי אשתו האוהבת מכרה את דירת המימשכחה? זה קרה לבעלה של סוניה (מימין). מדוע היא עשתה זאת? שיילוק היה מתבייש

למישרד הלוואות בתל-אביב, ולוויית 1000 דולר תמורת צ'קים דחויים ועד כים. מחברה אחרת לוויית עוד 1000 דולר בתנאים של הוראת-קבע וערבים. כך כיסיתי את חובי לבנק שהיה בסך 4000 דולר, והייתי חייבת סכום זה לשלושה מלווים כריבית. מכיוון שלא יכולתי לעמוד בתשלומים, הם פנו לערכאות. הם פעלו נגד הערבים, ועיקלו לבני, אחי וחברתי לעבודה את המשכורת. כדי להציל את הערבים לקחתי הלוואה נוספת בצ'קים דחויים. לא הצלחתי לשלם את הלוואה והיא הצמחה בתוספת ריבית, הצמדה וקנס. כדי להתגבר על החוב הזה, קניתי בהוראת-קבע, במשכורת ובכתי-חולים בינינוסון, תכשיטים, ומישיכתי אותם אצל אדם הגר ברמת-גן. כך ביטלתי חלק מהעיקולים של הערבים ושלי. אבל על החלק שטרם שולם, שוב גדלה הריבית, ושוב הגישו נגדי תביעה לבית-מישפט. הם לחצו על הערבים, וכדי להרגיע אותם נתתי להם בכל פעם סכום על החשבון.

בני מהצבא, והתברר כי הוא הכיר בחורה ורוצה להתחתן. מאותו רגע, בתחילת 1983, שבו היתה האשה חייבת 4000 דולר לבנק, עברו עליה ימים קשים. רק כאשר ישבה יחד עם בתה במישרדה של עורכת-הדין נירה לירסקי, שיחורה בראשונה את קורותיה במשך השנים הללו, שנים שהיו מלאות מלווים בריבית קצוצה, חיפוש אחרי ערבים וניסיונות לכסות את החובות החדשים ולשלם לערבים, לנושים ולבנקים. הלכתי למלווה-בריבית ברמת-גן, לוויית ממנו 2000 דולר, ותמורתם נתתי לו את תכשיטי-הזהב האישיים שלי. הוסכם שאני משלמת כל חודש ריבית של 10 אחוזים מהסכום, כלומר 200 דולר. לא הצלחתי לעמוד בתשלומים ולא סימתי לשלם את הלוואה עד היום. הסכום שלווייתי נועד כדי להחזיר את הכסף לבני, שהתחתן ביולי 1983.

נשאר לי חוב של 2000 דולר בבנק, והם הגישו נגדי תביעה מימשפטית. הגי עו צווי עיקול והוצאה-לפועל, ונוצר עלי לחץ נורא. משך כל הזמן הזה חששה סוניה לספר על מצבה הכספי לבעלה, מכיוון שהוא אדם חולני וחיי המימשפחה שלהם לא היו טובים במיוחד. היא משכה בעול בעצמה וחיפשה דרכים להיחלץ.

יפוי-כוח

מזויין
כדי לשלם למלווים מרמת-גן את החוב, לקחתי מהם עוד הלוואה,

הנורשים של סוניה

ומישיכתי שתי טבעות-יהלומים שלי, את טבעת-הנישואין וטבעת נוספת ובה אבן אחת של 50 נקודות. כיסיתי שוב חלק מהחובות כדי שלא יפגעו בערבים. הרגשתי שאני לא שולטת יותר בריבית ושילמתי כל מה שאמרו לי. לא יכולתי יותר לעמוד בכך מבחינה נפשית ורציתי לגרום לכך שכל החובות ירוכזו במקום אחד ואז הריבית תהיה בשליטתי.

דרך העיתון הגעתי לאדם שישב בתחנה-המרכזית בתל-אביב במישרד לתיווך ולשידוכים. הגעתי אליו בתחילת 1985 ורציתי ללוות ממנו כסף, אבל התברר לי שהוא רק מתווך. מצאתי חברה שהסכימה לתת לי הלוואה, בתנאי שאביא ערבים. חורתי אל המתווך מהתחנה-המרכזית כדי שיכריע לי להלוואה. בנוסף לכך דרשה החברה כי אמשכן גם את דירתי לטובתם.

במשך 1985 ניסיתי להיאבק לבדי עם הריבית וההצמדות. מהלחץ קיבלתי ברצמבר התקף-לב ושכנתי בבית-חור לים. מיד כשהשתחררתי מבית-החולים החל הלחץ עלי מחדש. מצבי הבריאותי היה קשה מאוד וכן גם מצבי הנפשי. הייתי מוכנה לעשות הכל כדי לצאת מהמצב האיום ולזכות בקצת שקט נפשי. לכן חורתי אל חברת הלוואות והם נתנו לי 10,000 דולר, שהיו אז 15 אלף ש"ח. מזה ניכר לי

סיפורה סוניה:
הלחץ של צווי העיקול וההוצאה לפועל היה כלי-כך חוק שנאלצתי ללוות כסף כדי לצאת מזה. פניתי

הבנק, שבו היה לזכותו 2000 דולר. הייתי זקוקה לכסף, והשתמשתי בכספו של בני שהיה אז חייל, והיה לי יפוי-כוח בשמו. כעבור חודש השתחרר

להסתככותה. בתחילת ינואר 1983 הייתי במינוס בחשבוני בבנק-לאומי. החוב עמד על סך 2000 דולר. במקביל היה לבני משה פוקס חשבון באותו

לעומת סיפורה של סוניה פוקס, סבתא נעימת-מראה מרמת-גן, מתגמד סיפורו של שיילוק. לפני שנה, הגיע בעלה של סוניה, פיבל שרגא פוקס (50) למישיטרה, וכפיו סיפור מדהים.

ברצוני להגיש תלונה נגד אשתי על זיוף ומירמה. אני נשוי 26 שנה, ואנחנו עדיין חיים ביחד.

היתה לנו דירה משותפת ברמת-גן, השייכת לשנינו זה 16 שנה. לפני שבועיים הגיעו אלי שמועות שאשתי מכרה את הדירה. לא האמנתי, כי היחסים בינינו היו בסדר, ולא היו בעיות מיוחדות. לכן ניגשתי ושאלתי אותה.

אשתי לא רצתה לאמר לי כלום, ורק אמרה לי: אם תלך לטאבו לברדוק, תפסיד הכל! זה נשמע כמו איום. הלכתי לטאבו וגיליתי שהדירה מכורה לאנשים בשם קקון משה ורחל. פניתי מיד לעורך-דין, שיטפל בעניין. מסתבר שהיה יפוי-כוח שלי, ככני כול, וחתימתי וזיפה. ב-28 ביוני 1987 שוחחתי עם אשתי והיא הודתה כי ביצעה מכירה. היא לא טענה לסיבה מסוימת, רק אמרה כי זייפה את חתימתי וקיבלה סך של 45 אלף דולר.

מלווים בריבית קצוצה

סוניה, שנמצאה ונחקרה, סיפורה סיפור שקשה להאמין לו, אלא שהוא נתמך בקבלות ומימכים. היא הודתה בכל וגילתה את הסיבות

הדירה של סוניה ושרגא פוקס, אין די מילים כדי לבטא...

אילנה אלון,
ציילם: אלי דסה
(המשך בעמוד 34)